

Přerov

**ZŠ
ŽELATOVSKÁ**

Vladimír Hučín

Zpracovali Martin Baran, Aleš Paulovič

pod vedením paní učitelky Mgr. Marie Hobzové

Vladimír Hučín

Pro mnohé je hrdinou, pro jiné gaunerem.

Narodil se 25. května 1952 v Gottwaldově, dnešním Zlíně. Otec Vladimír Hučín pocházel z Přerova, pracoval v Meoptě jako konstruktér. Zemřel v průběhu výkonu trestu svého syna v roce 1986. Vladimírova matka byla učitelkou na základní škole.

V roce 1971, tehdy sedmnáctiletý, vstoupil do restaurace ve svém rodném městě, aby si koupil limonádu. Byl obrazem zpupnosti – dlouhé vlasy, vzdorný pohled, triko s obrázkem Led Zeppelin. K jeho smůle v restauraci právě seděli vážení, vysoce postavení komunisté a oslavovali padesátileté výročí Komunistické strany Československa. Banda straníků ho odvěkla za vlasy na záchod a tam ho zmlátila do bezvědomí. Od té chvíle se stal zapřísáhlým nepřítelem režimu.

Ze začátku byla jeho činnost relativně neškodná. Zaplavoval Přerov protikomunistickými plakáty, které rozhazoval pomocí meteorologických balonů.

V letech 1973- 1976 se však jeho diverzní aktivity vystupňovaly. Za pomoci malých náloží ničil vývěsky komunistické propagandy, sabotoval sovětský nákladní vlak, vypustil slzný plyn na shromáždění uctívajícím komunistickou revoluci.

Jak se skupinkou svých spolupracovníků zvyšovali své aktivity, tak se kolem nich stahovala chapadla StB.

V roce 1976 byl Vladimír Hučín zatčen. Po osmi měsících zadržovací vazby (StB na něj použila bití, tvrdé výslechy) byl propuštěn a dále vyšetřován na svobodě. Po útoku na Mikešův dům (Antonín Mikeš byl donašeč StB), byl odsouzen na dva a půl roku. Trest si odpykával v severních Čechách, ve věznici v Minkovicích.

V roce 1986 po propuštění z vězení podepsal Chartu 77.

Když byla po sametové revoluci koncem roku 1989 oficiálně rozpuštěna StB, snažili se její členové ničit usvědčující dokumenty. Hučínovi se podařilo dost složek zachránit.

V roce 1991 doporučila Konfederace politických vězňů (KPV) Hučina do zaměstnání u olomoucké pobočky FBIS (nyní BIS), v začínající špiónážní organizaci demokratického státu. Zaměřoval se na levicový extremismus. Aby mohl pracovat pro BIS, musel projít kursy práva, kriminalistiky, zpravodajství a psychologie.

V období 1997-2001 došlo v oblasti Přerovska a Olomoucka k šesti bombovým útokům. Vladimír Hučín se stal členem vyšetřovacího týmu, jehož cílem bylo odhalení pachatelů těchto činů. Začal z útoků podezírat levicové extremisty. Když toto zjištění zveřejnil, byl z případu odvolán a z činů sám obviněn.

Údajné zapojení Hučína do bombových útoků bylo záminkou k jeho zatčení. Po roční vazbě byl rozhodnutím Ústavního soudu propuštěn, soud shledal jeho uvěznění jako nezákonné.

Pokračováním byl však kontroverzní soudní proces, který trval pět let. Státní úřady prosazovaly, aby proces byl neveřejný s odkazem na to, že se dotýkal tajných informací týkajících se bezpečnosti státu.

Až v roce 2005, pod tlakem veřejnosti a např. amerického Úřadu pro demokracii, lidská práva a práci, byla kauza zpřístupněna veřejnosti. V následujících dvou letech byl Vladimír Hučín postupně zproštěn všech obvinění okresním soudem v Přerově i krajským soudem v Olomouci.

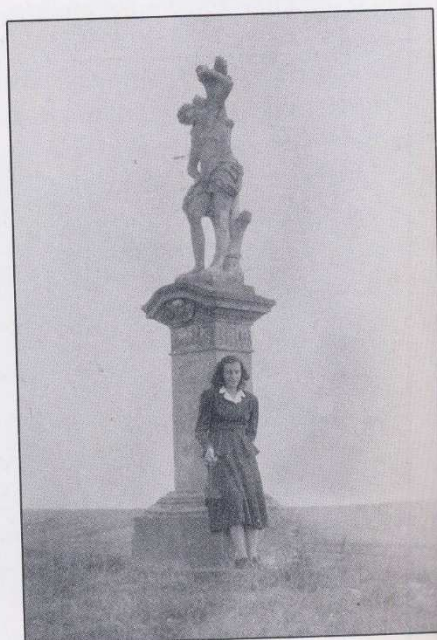

1970 - Na zkoušce s kapelou

1971 - Před střetem v Komuně

Socha sv. Šebestiána u Přerova

*Společenský dům Komuna, kde byl v roce 1971 Vladimír Hučín
zbit opilými funkcionáři KSČ*

Bývalá budova SNB v Přerově a sídlo Okresní správy StB

Podstavec sochy sv. Šebestiána, zničené příslušníky Lidových milicí

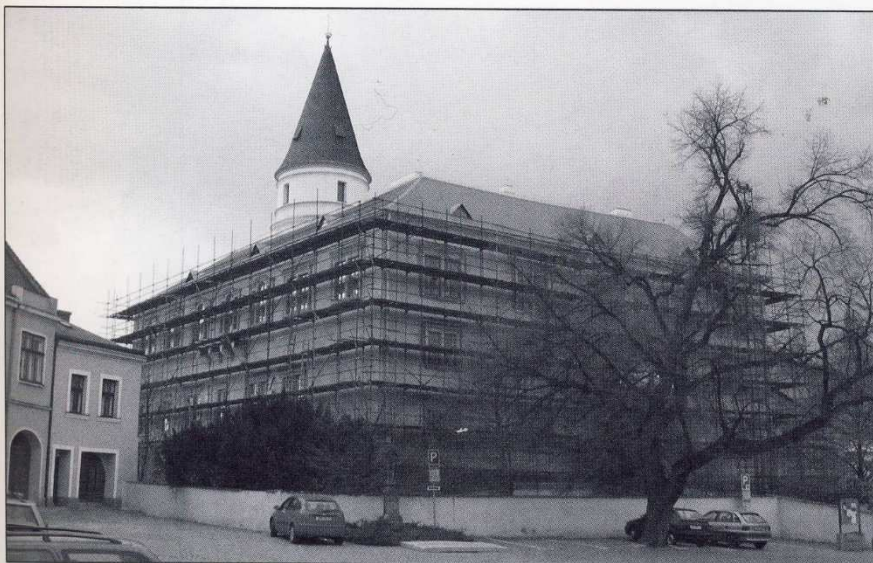
Podnik Meopta, kde se Vladimír Hučín vyučil jemným mechanikem

Místo, kde stála vitrina KSČ a dalších organizací, zničená jedním z prvních výbuchů v roce 1973

Reklamní tabulka je zbytkem kdysi asi 20 m dlouhého kovového transparentu oslavujícího přátelství se SSSR, jenž byl zničen termitovými náložemi v roce 1973

Prerovský zámek, na jehož věži byla umístěna velká rudá hvězda a anténa rušičky signálu RFE; plán útoku v roce 1975 se nezdařil

1976 - Fotografie z vazební věznice v Ostravě